

הגאון הגדול רבי אברהם משולם זלמן אשכנזי זצ"ל אב"ד אוסטרדה

צו זיין יארצייט א' שבט תקל"ח

אין זיין ספר "דברי רב משלם" (דף לח עמ' ב') איז געדרוקט א הספד "על פטיר" חמותי הגביר' ער"ח שבט תקי"ד לפ"ק).

אין שטוב פון ר' יוזפא איז רבי זלמן געזעצן על התורה ועל העבודה מתוך עושר וכבוד. אין יאר

דער גאון וקדוש בעל חכם צבי

א היסטארישע בילד פון די מציבה פונעם חכם צבי אין לעמבערג

נאך א קורצע תקופה, ווען ער האט געפירט א מלחמת חורמה קעגן די רשעים פון כת ש"צ ימ"ש, האט מען אים אנגעהויבן שטארק צו רודפ'ן און ער האט געמוזט פארלאזן אמשטראדאם, און נאך פסח פון יאר תע"ד האט ער זיך געצויגן מיט זיין משפחה קיין פוילן. נאכן וואוינען אין פארשידענע שטעט אין פוילן, האט מען אים אין אנהויב שנת תע"ח אויפגענומען אלס רב פון די גרויסע שטאט לעמבערג, אבער ער איז דארטן געזעצן אויף די כסא הרבנות בלויז געציילטע חדשים ווען ער איז פלוצלינג נסתלק געווארן א' אייר תע"ח. ווייניגער ווי א יאר דערויף, ג' שבט תע"ט איז אויך נפטר געווארן זיין רביצין הרבנית שרה רבקה ע"ה.

דער זון רבי זלמן וועלכער איז דאן געווען בלויז אכט יאר אלט, איז אויפגעצויגן געווארן דורך זיין שוואגער הגאון רבי ארי' לייביש וועלכער איז שפעטער געווארן דער רב פון שטאט אמשטראדאם. [אין זיין ספר "דברי רב משלם" איז געדרוקט א לאנגע הספד וואס ער האט געזאגט נאך די פטירה פון זיין שוואגער רבי לייביש אמסטערדאמער].

בהגיעו לפרקו איז רבי זלמן א חתן געווארן אין שטוב פונעם באקאנטן פרנס ר' יוזפא פון אוסטרדה. אינעם ספר "מזכרת לגדולי אוסטרדה" עמ' 107 ווערט דערציילט אז רבי יוזפא איז בימים ההם געווען דער גרעסטער עושר פון גאנץ וואהלין, און ער איז געווען גרייט אוועקצוגעבן האלב פון זיין פארמעגן פארן חכם צבי אז ער זאל זיך משדך זיין מיט אים, אבער דער חכם צבי האט נישט געוואלט הערן דערפון, און האט זיך נאר געוואלט משדך זיין מיט גדולי ישראל. (ווי זיין זון רבי יעקב עמדינער דערציילט וועגן דעם באריכות אין זיין ספר "מגילת ספר" איבער זיין אייגענעם שידוך "ועם שדיברו בי נכבדות להשתדך עם קצינים גדולים שהיו רוצים להידבק בו בזרעו, לא נטה לבו אחר הכסף"). שפעטער אבער נאך די פטירה פונעם חכם צבי און זיין רביצין איז למעשה צושטאנד געווארן דער שידוך און רבי זלמן האט חתונה געהאט מיט מ' יוטא א טאכטער פון ר' אהרן [דער זון פונעם קצין ר' יוזפא] וועלכער איז יונגער הייט נפטר געווארן (ה' סיון תפ"ח), און זי איז אויפגעצויגן געווארן אין שטוב פונעם זיידן. (אגב,

הגאון רבי זלמן אשכנזי איז געווען דער יונגסטער זון פונעם הייליגן חכם צבי זי"ע. ער איז געבוירן אין יאר ת"ע ווען דער חכם צבי האט נאך געוואוינט אין די שטאט אלטונא, און מען האט אים א נאמען געגעבן "משולם זלמן" נאכן זיידען הגאון רבי משולם זלמן מירליש – שווער פונעם חכם צבי – וועלכער איז געווען דער רב פון די דריי חשוב'ע קהלות אלטונא האמבורג און וואנדסבעק (אה"ו), און איז נפטר געווארן כ"ב כסלו תס"ז. [עס איז נישט באקאנט נאך וועמען ער האט געהייסן "אברהם", מעגליך אז דאס איז גאר א נאמען וואס מען האט שפעטער צוגעגעבן מחמת חולין].

יענעם ווינטער פון יאר ת"ע איז דער חכם צבי אויפגענומען געווארן מיט גרויס כבוד אלס רב פון די אשכנז'ישע קהלה אין אמשטראדאם. אבער ליידער

מציבה פון הגאון רבי משולם זלמן מירלש רב פון אלטונא

מעגליכער סדר היחוס פון כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א צו הגאון רבי זלמן אשכנזי זצ"ל

אין די הקדמה רעכנט אויס דער מחבר הגאון רבי משה תאומים אב"ד האראדענקא זיין יחוס ווי פאלגענד: זיין טאטע רבי אפרים תאומים אב"ד קריסנאפאלי איז א זון פון רבי צבי הירש תאומים פון קאליש א זון פון רבי יוסף תאומים אב"ד בורשטין דערנאך שרייבט ער "זקנתי אשת א"ז הגאון אבד"ק בורשטין מוהר"י הנ"ל, היתה בת הגאון מוהר"צ ז"ל אבד"ק בורשטין בהגאון מוהר"ר בח"צ ז"ל... זקנתי אשת א"ז הג' מוהר"צ הנ"ל בת הגאון מוה' משה ז"ל אבד"ק זידאוונא...". זעט מען דא אז דער שווער פון רבי צבי הירש אב"ד בורשטין איז געווען רבי משה אב"ד זידאוונא און נישט רבי אברהם משולם זלמן מאוסטראה.

דעם זעלבן יחוס ווערט אויך געברענגט אינעם ספר "שבט מישראל" (נתחבר געווארן דורך הג"ד אפרים לאנדא מרבני בוקארעשט, געדרוקט אין סעאיני שנת תר"ז), וואס שרייבט אין אות' ווי פאלגענד: "זקנתי הרבנית מ' פעריל אשת ז' הג' צבי אבד"ק בורשטין הנ"ל באות' ב' היתה בת הג' מ' אברהם משה אבד"ק זידאוונא".

הגם עס איז שטארק מעגליך אז ער האט דאס פשוט מעתיק געווען פונעם דבר משה, אבער למעשה האבן מיר דא נאך א מקור וואס שרייבט דעם סדר היחוס אז רבי צבי מבורשטין איז געווען אן איידעם פון רבי אברהם משה מזידאוונא. (הג"ד אפרים לאנדא איז געווען א זון פון הג"ד יהודה ליביש לאנדא אב"ד סאדיגורא בעמח"ס יד יהודה, זון פון הג"ר יונה לאנדא אב"ד גראביווין, איידעם פון הג"ר משה ישכר תאומים זון פון הג"ר יוסף תאומים אב"ד בורשטין הנ"ל)

פון אויבן אויף וואלט געווען מער מסתבר אנצונעמען די גירסא פונעם שו"ת דבר משה צוליב צוויי סיבות. א) עס איז דער פריעסטער מקור פון די אנדערע מקורות. ב) עס איז געשריבן געווארן דורך א גדול בישראל און מען זעט פון די גאנצע הקדמה ווי ער האט א שטארקע ידיעה אין יחוסים.

דער באקאנטער ידען וחוקר תולדות גדולי ישראל הג"ד צבי הלוי הורוויץ זצ"ל אב"ד דרעזדען ברענגט אין זיין ספר "לתולדות הקהילות בפולין" עמ' 209 די ביידע גירסאות, און ער שרייבט אז אפשר זענען ביידע גירסאות אמת, און רבי צבי הירש האט טאקע געהאט צוויי זיווגים.

אין א מאמר לתולדות צאצאי החכם צבי געדרוקט אין גליון שער ציון תשרי-חשוון תשע"ז עמ' 66) מערסט אן ידידיו הנכבד ר' יוסף נחמי' הכהן קוואדראט שיח' אז די מקורות וואס שרייבן אז רבי צבי מבורשטין איז געווען אן איידעם ביים פעטער רבי זלמן מאוסטראה, רעדן פונעם יחוס פון רבי שמואל אשכנזי וואס איז געווען אן אייניקל פון רבי מרדכי דער זון פון רבי צבי מבורשטין, ווייטער די מקורות וואס שרייבן אז רבי צבי מבורשטין איז געווען אן איידעם ביי רבי אברהם משה מזידאוונא זענען אייניקלעך פונעם טאטעס וואס האט חתונה געהאט מיט רבי יוסף תאומים מבורשטין. דעריבער איז זייער מעגליך אז רבי צבי מבורשטין האט טאקע געהאט צוויי זיווגים, און דער זון רבי מרדכי שטאמט פונעם זיווג פון רבי זלמן מאוסטראה, ווייטער די טאכטער הרבנית תאומים שטאמט פונעם זיווג פון רבי אברהם משה מזידאוונא.

למעשה בלייבט עס לעת עתה נאכאלץ בגדר ספק, און דעריבער שרייבן מיר דערווייל אז רבי זלמן מאוסטראה איז בלויז א מעגליכער זיידע פאר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

לויט איין גירסא איז דער אוסטראה'ר רב הגאון רבי זלמן אשכנזי זצ"ל א זיידע פאר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. לויט די דאזיגע גירסא גייט דער סדר היחוס ווי פאלגענד:

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר זצוק"ל

חתן הרה"ק ר' פנחס מאוסטילא

חתן הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא

בן הרה"ק ר' יהושע מבעלזא

חתן הרה"ק ר' שמואל אשכנזי (נולד תק"ס בערך - נפטר כ"ט כסלו שנת תר"ד בערך)

בן הרה"ק ר' משה אפרים אב"ד קאליש (נולד תקל"ה בערך - נפטר י"ז תמוז תקצ"א)

בן הגאון ר' מרדכי אשכנזי מבורשטין (נולד תק"י בערך)

בן הגאון ר' צבי הירש אשכנזי אב"ד בורשטין (נולד ת"צ בערך - נפטר י"ז טבת תקל"ו)

חתן דודו [אחי אביו] הגאון ר' אברהם משולם זלמן אשכנזי אב"ד אוסטראה

דער ערשטער מקור וואו מען טרעפט אז רבי צבי הירש מבורשטין (א זון פון רבי נתן בן יהודה) איז געווען אן איידעם ביי זיין פעטער רבי זלמן מאוסטראה, איז אינעם ספר "דבי נחום מטשרנוביל וצאצאיו" (עמוד 48) געדרוקט אין בארדיטשוב שנת תרס"ב דורך הג"ד שמואל אבא האראדעצק, וואס צום סוף שרייבט ער די יחוס פון זיין באבע הרבנית פערל אשת הרה"צ ר' ברוך האראדעצק, און ער שרייבט ווי פאלגענד: "אשתו הראשונה היתה הרבנית מרת פעריל ממעזיבו, אבי' ה' ה"ר שמואל בן הגאון ר' מרדכי מארשטיין [צ"ל מבורשטין] בן הג"ר ר' צבי אב"ד בעיר בערשטיין בן הגאון ר' נתן מבראד בן הגאון הנודע בעל חכם צבי", דערנאך לייגט ער צו אין הערה ב' "הגאון ר' צבי ה' חתן הגאון ר' אברהם משולם זלמן אב"ד באוסטראה בעמח"ס תשובות וחידושי רב משולם (נדפס בקארין תקמ"ג) בנו של הגאון חכם צבי".

דערנאך טרעפט מען דאס אויכעט אין א בריוו וואס דער באקאנטער ידען הג"ר אברהם סג"ל איטינא ז"ל האט געשריבן (געדרוקט אינעם ספר "דובר שלום" פשעמישל תר"ע עמ' 171) וואס ער רעכנט אויס די יחוס פון הרה"ק ר' יהושע מבעלזא מצד חותנו הרה"ק ר' שמואל אשכנזי און ער דערמאנט "הג' מ' צבי הירש אבד"ק בארשטין הנ"ל היה חתן הגה"ק מ' אברהם משולם זלמן אשכנזי אבד"ק אוסטראה בן החכם צבי ז"ל".

מען טרעפט דאס אויכעט אין א שפעטערדיגן ספר, מהרש"ם הכהן, נתחבר געווארן דורך הגה"ח ר' שמואל מאיר הכהן האללענדער (געדרוקט אין תל אביב תשט"ז) וואס ער שרייבט דער יחוס פון זיין זיידן רבי משולם פייביש נפתלי גאטטעסמאן מסניאטין וועלכער איז געווען אן איידעם ביי רבי ישראל רחלים א זון פון רבי שמואל אשכנזי, און ער שרייבט אז רבי צבי מבורשטין איז געווען אן איידעם פון זיין פעטער רבי אברהם משולם זלמן מאוסטראה.

די פראבלעם איז אבער, אז עס איז דא אן אנדערע ספר, שו"ת דבר משה מהר"ת, געדרוקט אין זאלקווא תרל"ב, און

תצ"ה נאך די פטירה פון הג"ר יצחק אייזיק הכהן, איז רבי זלמן אויפגענומען געווארן אלס "קלויזנער רב" אין אוסטראה, וואס איז געווען גאר א חשוב'ע רבנות פאסטן. עטליכע יאר דערויף האט הרה"ק ר' דוד היילפרין געדארפט פארלאזן זיין רבנות פאסטן אין אוסטראה, איז דעמאלט רבי זלמן געקרוינט געווארן אלס אב"ד אוסטראה והגליל, און איז געזעצן פאר פערציג יאר אויפן כסא הרבנות אין אוסטראה.

*

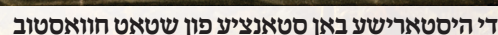
אין אוסטראה, וואס איז געווען א גרויסע שטאט, האבן אויך משמש געווען ברבנות עטליכע דיינים. איינער פון די דיינים איז געווען הרה"ק ר' יעקב יוסף מאוסטראה זצ"ל בעמח"ס רב ייב, וועלכער איז געבוירן בשנת תצ"ח און איז יונגערהייט שוין געווארן אויפגענומען אלס א דיין אין שטאט. (שפעטער ווען זיין טאטע הרה"ק ר' יהודה ליב איז נסתלק געווארן בשנת תקכ"ו, איז ער געווארן אויפגענומען אויף זיין ארט אלס "מגיד מישרים"). אמאל ביי א געלעגנהייט ווען רב ייב איז געווען אין מעזריטש ביים גרויסער מגיד, האט דער גרויסער מגיד אים געוויזן די שטארקע הערצה און יראת הכבוד וואס ער האט פאר'ן אוסטראה'ר רב, און ער האט געעפענט דעם שופלאד און אים געוויזן עטליכע בריוו וואס ער האט אנגעהויבן צו שרייבן צום אוסטראה'ר רב, און צוליב א חשש אז אפשר האט ער נישט געשריבן גענוג בדרך כבוד, האט ער אוועקגעלייגט דעם בריוו און עס אנגעהויבן נאכאמאל צו שרייבן מער בדרך כבוד. (די מעשה באריכות איז געדרוקט אין קובץ היכל הבעש"ט גליון י' עמ' ק' פון כתבים פון אן אוסטראה'ער חסיד וואס האט געהערט דעם סיפור פון הרה"ק ר' אליקים געציל מאוסטראה זצוק"ל)

*

אלס רב הגליל פלעגט רבי זלמן כסדר ארומפארן איבער די ארומיגע שטעט, זיך אומצוקוקן איבער דעם מצב אין אידישקייט אין די אלע ערטער, און מתקן זיין אלעס וואס דארף א תיקון, ווי ס'איז געווען די שטייגער פון די גרויסע רבנים אין יענע יארן. אין זיין ספר "דברי רב משלם" טרעפט מען צב"ש אין ס' טו ווי ער דערמאנט "מידי עברי פה ק"ק פולאני יצ"ו". ווי אויך דערמאנט ער "פה ק"ק טעטאבי תקכ"ה אנכי בדרך נחני ה' לסבב

א צייט שפעטער ווען דער אסטראה'ר רב איז געקומען קיין קאמינקא, האט אים רבי ברוך איבערגעגעבן די רייד פונעם בעש"ט הק', און ווען ער האט געהערט די סימנים האט ער געגלייבט אז עס איז טאקע ריכטיג. האט ער געבעטן די דארטיגע תלמידים פונעם בעש"ט הק' אז זיי זאלן אים איבערזאגן א תורה וואס זיי האבן געהערט פונעם בעש"ט הק'. האט רבי יוסף מקאמינקא נאכגעזאגט א ווארט פונעם בעש"ט הק' אויפן פסוק "אשר נשיא יחטא". (דער כותב פון שבחי הבעש"ט באצייכנט אז ער האט געהערט דעם ווארט פונעם פולנאה'ער רב דער תולדות, אבער ער האט דאס פארגעסן, און מסתמא שטייט דאס אין די ספרי התולדות). ווען דער אסטראה'ר רב האט געהערט דעם ווארט, איז דאס אים שטארק געפאלן, און האט זיך אנגערופן

זיין רביצין איז נפטר געווארן צען יאר שפעטער, און אויף איר מציבה אין אוסטרהא האט מען געשריבן ווי פאלגענד: פ"נ ביום כ"ז ניסן תקמ"ז לפ' אשה

אורח

ג] דער זון רבי חיים.

ד] די טאכטער גיזא וועלכע איז נפטר געווארן כ"ב אדר שני תקס"ז. זי האט חתונה געהאט מיט רבי אברהם צבי הכהן אב"ד הוסיאטין וועלכער איז נפטר געווארן ד' אב תקס"ז. (הגאון המפורסם רבי יצחק יהודה שמעלקיש אב"ד פרעמישלא איז געווען זיין אייניקל, ווי ער דערמאנט דאס אין די הקדמה פון

זיין ספר שו"ת בית יצחק אז זיין מאמע'ס מאמע איז געווען "בת הגאון מ' אברהם צבי אבד"ק הוסיאטין חתן הגאון מ' זלמן אבד"ק אוסטרא בן לאותו צדיק הגאון המפורסם בעל חכם צבי זצ"ל").

ה] די טאכטער רבקה וועלכע האט חתונה געהאט מיט רבי נפתלי הירץ רוקח פון בראד זון פון הג"ר משה אב"ד זלאטשוב זון פונעם מעשה רוקח. (זיין

זון איז געווען הג"ר שלום צבי רוקח אב"ד קרעמניץ נפטר י"ט טבת תק"פ, פאטער פון הג"ר אפרים רוקח אב"ד וויניצא, וועלכער פלעגט פארן צו כ"ק אדמו"ר מהר"י מסקווירא זצוק"ל. אינעם הקדמה פונעם ספר "ברכת שלום" ווארשא תרמ"ט פון אן אייניקל פון רבי אפרים רוקח ווערט דערמאנט די גאנצע סדר היחס).

הקצין רבי יוזפא מאוסטראה פרנס מדינת וואהלין

רבי איציק'ל אהיימגעגאנגען און געגעסן פון די פייער סעודה, און האט געטרונקען א גוטע מעה, און דערנאך איז ער צוריקגעגאנגען אין ביהמ"ד פון רבי יוזפא לערנען. די לומדים זענען געוואויר געווארן דערפון און עס האט זיי שטארק פארדראסן, און רבי יוזפא האט אויך געהערט דערפון, אבער ער האט אים גארנישט געזאגט. שפעטער איז די טאכטער אויסגעהיילט געווארן, האט רבי יוזפא געפראוועט א גרויסער סעודת הודאה פאר די לומדים. בשעת די סעודה האט רבי יוזפא געפרעגט פון רבי איציק'ל דראהביטשער וואס איז פשט פון דעם אז ער האט געגעסן אזא גרויסע סעודה אין דער צייט וואס זיינע אלע חבירים האבן געפאסט און מתפלל געווען פאר די רפואה פון זיין טאכטער? האט רבי איציק'ל אים געענטפערט: אויב איך וואלט געפאסט און מתפלל געווען א גאנצן טאג, וואלט דאס נישט געווען אזא גרויסער חידוש, ווייל איך פאסט יעדן טאג. אבער ווען אין א פשוט'ער וואכנטאג האב איך געגעסן א ברייטע סעודה מיט פיש און פלייש ווי א סעודת שבת, איז געווארן א גרויסער רעש אין הימל, און די מלאכים האבן געפרעגט פון וואו האט יצחק געלט און פארוואס פראוועט ער א סעודה? איז מען געוואויר געווארן דארטן אין הימל אז די טאכטער פון רבי יוזפא איז "ל"ע קראנק און רבי יוזפא האט געטיילט צדקה פאר די לומדי תורה. אזוי איז נתעוור געווארן אויבן אין הימל די זכות התורה און זכות צדקה פון רבי יוזפא, און די טאכטער איז אויסגעהיילט געווארן.

אגב, אין זיין צוואה – געשריבן בשנת תקכ"ב – שרייבט ר' יוזפא ער אז מען זאל געבן הונדערט זהובים "להרבי מ' מיכל בהמנוח הרבני המוכיח המפורסם מ' איצק דראביטשער". דאס איז הרה"ק ר' מיכל מזלאטשוב זצוק"ל וועלכער האט נאך דאן ווארשיינליך נישט געפירט קיין רבי'סטיווע און איז נאכנישט געווען קיין מפורסם.

רבי יוזפא איז נפטר געווארן כ"א סיון תקכ"ב. אויף זיין מציבה האט מען ארויפגעשריבן: ציון מכלל יופי אין בו דופי ארונו של יוסף עמודיו עשה כסף לוחות העדות ביוסף שמו יוזפא במה"ר שרי" (=שמואל ר' יעקב'ס) אשר הניח ברכה אל ביתו בית רבן ובית התפלה צדקת פרזונו סך מסויים לעשות סגולה הפירות לראות פני הבית בית ועד והקורן קיים לעד, לעד תעמוד צדקתו וכבודו עשרו במוותו יום ב' כ"א סיון"

אין די לשון המציבה ווערט מרמז די גרויסע קרן פון דרייסיג טויזענט גילדן וואס ער האט איבערגעלאזט פאר א קרן קיימת און די רווחים זאלן זיין מוקדש פאר די לומדי תורה אין זיין ביהמ"ד.

ער האט זוכה געווען צו א דור ישרים פון רבנים און פרנסים. איינער פון זיינע איידעמער איז געווען רבי מרדכי (א זון פון הג"ר יהודה ליב הכהן אב"ד הקלויז באוסטראה ואח"כ אב"ד פינסק), וועלכער איז געווען דער שווער פון הג"ר נפתלי הירץ הכהן אב"ד הקלויז באוסטראה ואח"כ אב"ד שדה לבן. (מיר דערמאנען דאס ווייל מיר האבן א שטיקל השערה אז דער שווער פון הרה"ק ר' פנחס מאוסטראה – זיידע פון כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א – איז געווען א זון פון דעם רבי נפתלי הירץ, ואכמ"ל).

"התייר הגדול מוהר"ר יוזפא אסטרא" – אזוי רופט אים אן זיין אייניקל הרה"ק ר' אהרן שמואל הכהן בעמח"ס וצוה הכהן.

רבי יוזפא האט געשטאמט פון עטליכע דורות פרנסים און עשירים און מנהיגי הקהלה באוסטראה. אנגעהויבן פונעם זיידן ר' יעקב ר' שמואל'ס, דערנאך זיין זון הקצין רבי שמואל פון די פרנסים אין שטאט וועלכער איז נפטר געווארן בשנת תק"ז.

רבי שמואל ר' יעקליש האט פון זיין געלט אויפגעבויט א ביהמ"ד אין אוסטראה וואס איז גערופן געווארן אויף זיין נאמען "ביהמ"ס של ר' שמואל ר' יעקב'ס". מיט יארן שפעטער ווען רבי יעקב'ס האט געדאווענט דארטן אין דעם ביהמ"ד, האט דער עולם דאס אנגעהויבן צו רופן די ביהמ"ד פון רבי יעקב, און אזוי איז דאס געבליבן באקאנט אלע יארן אין אוסטראה.

דער זון פון רבי שמואל איז געווען דער באקאנטער פרנס וקצין רבי יוזפא וועלכער איז געווען דער גרעסטער עושר אין מדינת וואהלין און האט געפירט פארצווייגטע מסחרים פארנדיג כסדר צו די גרויסע האנדעל שטעט ווי לייפציג און ברעסלוי, אבער טראצדעם האט ער זיך שטארק אוועקגעגעבן פאר די צרכי הקהלה פון אוסטראה זייענדיג פון די פרנסי העיר, און שפעטער האט מען אים אויפגענומען אלס פרנס פון מדינת וואהלין.

ער האט זיך געלאזט קאסטן גרויסע געלטער פאר די צרכי הקהלה און האט זיך כסדר אפגעגעבן מיט פדיון שבויים און מיט די צרכים פון די חברה קדישא.

אזוי ווי זיין טאטע האט געטון בשעתו, האט אויך רבי יוזפא געלאזט אויפבויען א גרויסער בית המדרש, וואס מען האט גערופן "ביהמ"ס של רבי יוזפא", און דארטן אין זיין בית המדרש האבן זיך אויפגעהאלטן "עשרה בטלנים" וואס זענען געזעצן א גאנצן טאג על התורה ועל העבודה אויף די קאסטן פון רבי יוזפא.

איינער פון די לומדים אינעם "כולל" פון רבי יוזפא, איז געווען הרה"ק ר' איציק'ל דראהביטשער, וועלכער האט יענע יארן געוואוינט אין אוסטראה, און איז שפעטער אויפגענומען געווארן אלס מגיד מישרים אינעם ביהמ"ד פון רבי יוזפא. (דערנאך איז ער אויפגענומען געווארן אלס מגיד מישרים פון שטאט הארחוב). (מיט יארן שפעטער ווען הרה"ק ר' פינחס קאריצער זצ"ל האט זיך באזעצט אין די שטאט אוסטראה, האט ער געדאוונט אין דעם שול פון רבי יוזפא, און ס'איז געבליבן אסאך פון זיינע מנהגים אין דעם שול פאר אלע יארן נאך אים).

אינעם ספר "מזכרת לגדולי אוסטראה" עמ' 148 ווערט דערציילט, אז אמאל איז ל"ע קראנק געווארן די טאכטער פון רבי יוזפא, ווען דער מצב איז געווארן גאר ערנסט, איז רבי יוזפא אריבערגעקומען פארטאגס אין זיין ביהמ"ד און האט אויסגעטיילט צדקה פאר אלע לומדים און האט זיי געבעטן אז זיי זאלן פאסטן און מתפלל זיין פאר די געזונט פון זיין טאכטער. ווי פארשטענדליך האבן אלע לומדים טאקע געפאסט און מתפלל געווען און זיך משתתף געווען מיט די צער פון זייער פטרון רבי יוזפא, אבער רבי איציק'ל דראהביטשער האט אהיימגעשיקט די געלט און געבעטן די רביצין אז זי זאל אים אנגרייטן א גרויסע סעודה מיט פיש און פלייש כדי המלך. נאכן דאווענען איז